



بعد از غرق شدن بیسمارک تاوی در خاطر آتش نوشت: این رزمناو نبرد شجاعانه‌ای را برابر غیرممکن‌ها انجام داد

به همه ناوهایش دستور داد دنبال حمله هماهنگ نباشند؛ گفت هر کس از هر جا که توانست به بیسمارک شلیک کند، با شنیدن این پیام، ناوها و ناوشکن‌های انگلیسی شروع به پر تاب کردن توپ‌هایشان کردند.

ناوگان انگلستان بیسمارک را محاصره کرده در سمت مثل شیرهایی که در کمین شکارشان هستند. ساعت ۱۱:۲۵ بود. لوتجنس دیگر در مورد سر نوشت نافر جام بیسمارک شکی نداشت. حس ششم به او می‌گفت تا چند ساعت دیگر اتفاق‌های ناگواری برایش می‌افتد، ولی او باید قدرت تصمیم‌گیری و اتکای به نفس بالایش را حتی در آن شرایط حساس به زیردستی‌هایش ثابت می‌کرد. برای همین، دستگاه رادیویی‌اش را روشن کرد و به هیتلر پیغام داد: «تا آخرین گلوله می‌جنگیم. زنده‌باد پیشوا!» بعد هم به خلبان‌های سه فروند هواپیمای آر آدو ۱۹۶ دستور داد آماده پرواز شوند. او حدس می‌زد تا مدتی دیگر که البته نمی‌دانست موعدش کی به سر می‌آید، دیگر اثری از بیسمارک روی آب نباشد. می‌خواست حداقل کتابچه ثبت وقایع روزانه بیسمارک و نامه ملوانان و دریانوردان را سالم به آلمان برساند. خلبان‌ها به سمت سکوی تیک آف رفتند. می‌شد حسرت را به سادگی در چشم دریانوردان و ملوانان دید. آنها دوست نداشتند سر نوشتشان این‌گونه رقم بخورد. شاید همه همین سر یازان گریبان خلبانان را گرفت، چون برخورد از درهای دشمن به پاشنه کشتی، کمپر سوربادسکوی پر تاب‌را از کار انداخت تا سر نوشت آنها هم با خدمه گره بخورد. تاریکی شب باز هم به داد بیسمارک رسید و این کشتی جنگی تا ساعت‌ها از صفحه رادار هاجم‌شود.

ساعت ۷ صبح روز ۲۷ مه شد. هوا صاف بود. وزش باد شدید از سمت شمال غرب دیگر اثری از ابر در آسمان باقی نگذاشته بود. مانواری از فاصله ۹ کیلومتری بیسمارک عبور می‌کرد که بیسمارک روی صفحه رادار نمایان شد. این ناوشکن دو اژدر داشت که از شب گذشته برایش مانده بود. تصمیم گرفت دل را به دریانوردان و آنها را شلیک کند، بلکه بخشی از افتخار نابودی بیسمارک از آنش شود. پاسخ دندان‌شکن بیسمارک این ناو را همان ابتدا مجبور به عقب‌نشینی کرد. ولی فراری دادن دشمن به این سبک کمکی به بیسمارک نمی‌کرد، چون تعداد بالای نیروهای انگلیسی به مرور زمان موازنه جنگ را به نفع آنها به هم می‌زد.

عقر به‌های ساعت حدود ۸ صبح را نشان می‌دادند که نور فلک هم به جمع شکارچیان بیسمارک اضافه شد. هنوز یک ساعت از این ماجرا نگذشته بود که راداری اولین توپ‌ها را به سمت بیسمارک شلیک کرد. دقایقی بعد، جرج پنجم هم توپ‌هایش را به کار انداخت. نور فلک و سافلک هم معطل نگرند.

دورست‌شایر هم که با دریافت پیام رادیویی تاوی از اسکورت کاروانش دست کشیده و به سمت بیسمارک آمده بود سر رسید تا حمله همه‌جانبه انگلیسی‌ها از فاصله ۷ کیلومتری بیسمارک آغاز شود. طولی نکشید که عرشه بیسمارک مثل جهنم شد. ساعت ۸:۴۷، بیسمارک آتش دشمن را جواب داد، ولی به خاطر داشتن مشکل در سیستم رهگیری، بیشتر توپ‌هایش در دریا فرود می‌آمدند. کاهش سرعت بیسمارک به ۱۲ کیلومتر در ساعت، این رزم‌ناو را به هدفی آسان و قابل‌انهدام تبدیل کرد. ساعت ۹:۰۲

ساعت ۸:۵۴ شب ۲۶ مه، هواپیمای یکی یکی بالای سر بیسمارک رسیدند و شروع به چرخیدن دور آن کردند. دلیلی برای معطلی نبود. اژدرهای رها شده در سمت مرغ‌های دریایی ای که دنبال طعمه هستند با سرعت به سمت آب پایین آمدند. نبرد نهایی آغاز شد. لیندرمان که بیسمارک را در خطر می‌دید با فریاد از خدمه‌اش خواست همه تیر بارها را به سمت سوردفیش‌ها نشانه بگیرند. صدای توپ‌های سنگین بیسمارک بار دیگر آرامش را از اقیانوس گرفت. استتار بیسمارک زیر ابرها و هوای طوفانی، کار را برای سوردفیش‌ها سخت می‌کرد، اما این دلایل باعث نمی‌شد آنها کارشان را تعطیل کنند. با پر تاب شدن همه‌اژدرها، خلبان‌ها که نشانی از آسیب‌پذیری در بیسمارک ندیده بودند در نهایت یأس به سمت آر کر و سیال دور زدند تا به تاوی بگویند که رزم‌ناو آلمانی طلسم شده و دیگر از دست آنها کاری بر نمی‌آید، ولی شواهد ماجرا چیز دیگری می‌گفت. شفیلد که سایه به سایه، بیسمارک را تعقیب می‌کرد گزارش داد: رزم‌ناو آلمانی ۱۸۰ درجه دور زده و به جای جنوب شرقی، به سمت شمال غربی می‌رود. خبر به گوش تاوی رسید. او اول فکر کرد بیسمارک به آن سمت چرخیده تا شفیلد را غرق کند و بعد با خیال راحت به برست برود، اما چنین کاری از فرماندهان بیسمارک بعید بود. نمی‌شد تصور کرد آنها بخواهند دست به خودکشی بزنند. تاوی که دلیل را نمی‌دانست، از راداری و آر کر و سیال خواست حواسشان را جمع کنند. البته باید صبر می‌کرد تا در روشنایی روز بهتر بتواند تصمیم بگیرد.

ساعت ۱۰:۳۰ شب بود که مکانیک‌های بیسمارک خبر ناخوشایندی به لوتجنس دادند: اژدرهای دشمن سکان هدایت بیسمارک را از کار انداخته بودند. به همین خاطر، این رزم‌ناو روی مسیر قبلی‌اش قفل شده بود و بی‌اختیار حرکت می‌کرد. لوتجنس شاهد اتفاقی بود که شاید در بدترین کابوس‌های شبانه‌اش هم مثل آن رانمی‌دید. امیدوار بود از مهلکه‌ای که دچار شده مثل حمله هواپیمای اسپیت‌فایر جان سالم به در ببرد. لیندرمان روحیه‌اش را کمی باخته بود. لوتجنس که سعی می‌کرد نگرانی و دلهره‌اش را مثل آتش‌فشان خاموش در درونش نگاه‌دارد، بهتر دید پیش از هر کاری اول روحیه را به لیندرمان بازگرداند. به لیندرمان نگاه کرد و گفت هیچ نبردناوی تا حالا تسلیم هواپیمای اژدرانداز نشده است. آنها فقط مثل زنبور نیش می‌زنند، ولی نمی‌توانند کسی را بکشند.

ولی ظاهر امر چیز دیگری بود. پیدا شدن‌های پیاپی بیسمارک نشان می‌داد قرار نیست جان سالم به در ببرد. به نظر می‌رسید این نبردناو با نابودی هود جنایتی مرتکب شده که باید به هر قیمتی شده تقاص‌اش را پس دهد. ناخداهربرت و لغارت، فرمانده زیردریایی یو ۵۶۶ آلمان که در دریای بالتیک با بیسمارک مانور مشترک بر گزار کرده بود، وقتی به محل درگیری رسید، روی آب آمد تا ببیند اوضاع از چه قرار است. او که صدای غرش موتور هواپیمای سوردفیش را شنیده بود می‌توانست با اژدرهایش، ریناون و آر کر و سیال را سوراخ سوراخ کند تا هیچ‌یک از آنها به هوا بلند نشود و هیچ اژدری هم به بیسمارک آسیب نرساند. اما همه‌اتش تمام شده بود!

ساعت ۱۰:۳۸ پیوران، ناوشکن لهستانی که همراه نابودگرهای کازاک، سیخ، مانواری و زولو نام‌ها این سفر پر مخاطره شده بود بیسمارک را شناسایی کرد. بیسمارک هم با دیدن پیوران مهلت نداد و به سمت آن شلیک کرد. دوئل نیم‌ساعته و البته یک‌طرفه آنها به نفع بیسمارک تمام شد. استوک، ناخدای پیوران که نبرد را باخته بود ترجیح داد جان‌ش را بر دارد و از صحنه کارزار دور شود.

ساعت به حدود ۱۱ رسید. تاوی متوجه شد با وجود برتری عددی ناوگانش، نمی‌تواند در تاریکی شب حریف بیسمارک شود. برای همین



پیران جان سوم آلمانی

حمله ناوگان دریایی انگلیس برای غرق کردن بیسمارک

پایان انگلیسی

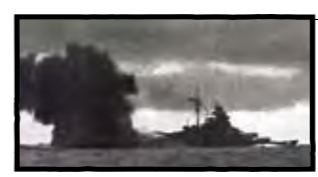
کاپیتان بیرینک مان فرمانده ناو یوجین نزدیک شدن هود به تنگه دانمارک را پیش از آغاز نبرد از دوربینش تماشا می‌کرد



غرق نشدن مشکلی دیگر برای اسرای آلمانی بود، چون نمی دانستند دشمن قرار است چه بلایی سرشان بیآورد



توپ‌های بیسمارک با شلیک توپ‌های دشمن از کار افتاد



بیسمارک آتش گرفت و دودش به آسمان بلند شد



آتش سرتاپای بیسمارک را در خود فرو برد



تقلای بیسمارک برای ماندن روی آب به نتیجه نرسید و غرق شد



افسر آلمانی با آن چشم‌های باند پیچی شده خوش شانس بود که از آب‌های سرد اقیانوس اطلس جان سالم به در برد



پناه آوردن به انگلیسی‌ها کاری بود که افسران یخ‌زده آلمانی مجبور شدند به آن تن دهند

سفر جیمز کامرون یادستگاه‌های مخصوص اقیانوس گردی به عمق ۴۸۵۰ متری آب‌های اقیانوس اطلس نشان داد گفته رابرت بالاک اولین کاشف بیسمارک در دست بوده: آلمانی‌ها خودشان بیسمارک را غرق کرده بودند



بیسمارک مثل مشت‌زن گنجی بود که حریفش او را گوشه رینگ گیر انداخته و چپ و راست مشت‌نثارش می‌کند

کردن بزرگ‌ترین ناوگان انگلیس نه تنها موفق به این هدفش نشد، بلکه هزاران نفر را هم به کام مرگ کشاند. حالا نزدیک به هفت دهه از نبرد دریایی آلمان و انگلستان در جنگ جهانی دوم می‌گذرد. نسل تسلیحات جنگی آن زمان که بیسمارک جزو بهترین نشان بود مثل دایناسورها منقرض شده، اما سلاح و بمب‌های مرگبارتری جای‌شان را گرفته‌اند. آلمان و انگلستان حالا رابطه خوبی دارند و حتی هر سال در مراسمی مشترک یادقربانیان نبردسال ۱۹۴۱ را گرامی می‌دارند، ولی به نظر می‌رسد هنوز هم در دنیا قدرت‌هایی وجود دارند که نمی‌خواهند دست‌از جنون خانمان بر اندازشان بردارند.

شد عملیات نیمه‌کاره بماند. ساعت ۱۱ صبح روز ۲۷ مه ۱۹۴۱، لحظه‌ای فراموش‌نشده برای انگلیسی‌ها به خصوص چرچیل بود. او بانگرانی فراوان در مجلس عوام روی صندلی‌اش نشسته بود که خبر داغ‌به‌زانو در آمدن بیسمارک بخت‌ناامیدی‌هایش را آب کرد. سال‌هاست که توپ‌های بیسمارک در عمق چند هزار متری اقیانوس سرشان را به آسمان گرفته‌اند و انتظار دشمنی را می‌کشند که هیچ‌وقت سر و کله‌اش پیدا نخواهد شد. آلمان به بهانه قطع جریان کاروان‌های امریکا به انگلستان مرگبارترین جنگ دریایی قرن بیستم را رقم زد، ولی با وجود غرق

نبردناو آلمانی مثل آدم‌های مست تلو تلو می‌خورد و بی‌هدف روی امواج اقیانوس این طرف و آن طرف می‌رفت تا اینکه بالاخره ۲۸۷۵ توپ ۸ نبردناو، ۲ کشتی هواپیما، ۴ ناوچه سنگین، ۷ ناوچه سبک و ۲۱ ناوشکن نتیجه داد: بیسمارک به پهلو چرخید و زیر آب رفت. ۱۹۹۵ نفر از ۲۲۰۰ خدمه بیسمارک در آب دست و پا زدند و برای همیشه از نظرها پنهان شدند. از ۲۰۵ نفر باقی‌مانده که در آبهای سرد و استخوان‌سوز اقیانوس شناور بودند تنها ۱۱۸ نفر نجات پیدا کردند. دورست‌شایر و مائوری مشغول نجات این افراد بخت‌برگشته بودند، ولی نزدیک شدن زیر دریایی‌ها و ناوهای آلمان باعث

توپ نور فلک، آدلبرت اشتایدر افسر توپخانه بیسمارک را که به خاطر داشتن نقش موثر در نابودی هود نشان «صلیب شوالیه» دریافت کرده بود درجا کشت. ساعت ۹:۳۱ سزار، دورا، آنتون و برونو، بر جک‌های عقب و جلوی بیسمارک، بارگبار آتش توپ‌های دورست‌شایر و سافالک از کار افتادند تا بیسمارک دیگر برگ برنده‌ای نداشته باشد. آنها با تمام قدرتشان فقط توانستند ۴۴ دقیقه دوام بیاورند. حالا بیسمارک مثل مشت‌زن گنجی بود که حریفش او را گوشه رینگ گیر انداخته و چپ و راست مشت‌نثارش می‌کند.

BISMARCK 1936 ARCK 1989

آلمان نازی مرگبارترین جنگ دریایی قرن بیستم را رقم زد و با کمک ناو عظیم الجثه‌اش «بیسمارک» جواهر ناوگان دریایی انگلیس یعنی ناو «هود» را غرق کرد و هزاران نفر را به کام مرگ فرستاد. حالا نزدیک به هفت دهه از نبرد دریایی آلمان و انگلستان در جنگ جهانی دوم می‌گذرد. اما گویا هیچ‌گاه قرار نیست قدرت‌ها از جنون زاییده قدرت خارج شوند.



1936 ساخت بیسمارک روی حوض خشک شماره ۹ سکوی BV۵۰۹ شرکت کشتی‌سازی بلوم و وواس در شهر هامبورگ آغاز شد.

1939 «درو تیا فان لوونفلد» نوه توفان بیسمارک صدراعظم آلمان روی عرشه بیسمارک ایستاد تا این غول آهنی برای اولین بار آب را لمس کند

1940 اولین گروه از خدمه بیسمارک روی عرشه آن سوار شدند.

1940 بیسمارک وارد بارانداز VI-VI شد تا مهندسان در مدت ۲۰ روز پروانه‌ها و دستگاہ‌های ناوبری و عمق‌سنجی آن را رویش سوار کنند.

1940 پرچم نیروی دریایی آلمان به نشانه آغاز به کار رسمی بیسمارک بر فراز عرشه آن به اهتزاز درآمد.

1940 بیسمارک برای اولین بار بندر هامبورگ را ترک کرد و در شهر برونسبتل

1940 (Brunsbüttel) آلمان لنگر انداخت. دوروز بعد هم از کانال کی‌یل (Kiel) عبور کرد تا روز ۲۸ سپتامبر به گوتن‌هافن (Gotenhafen) برسد.

1940 بیسمارک دائم در دریای بالتیک این سو و آن سو رفت تا ثابت کند از آزمایش‌های اولیه‌اش سربلند بیرون آمده است.

1940 بیسمارک راه دریای بالتیک را به سمت هامبورگ پی‌گرفت تا مهندسان لوازم و تجهیزات بیشتری رویش ببندند.

1940 بدنه بیسمارک به خصوص در قسمت کمر بند زرهی‌اش برای استتار بیشتر به صورت راه‌راه رنگ آمیزی شد تا با

پشت سر گذاشتن این مرحله شروع به بارگیری تجهیزاتی مثل مهمات و هواپیماهای آب‌نشین آزاد و ۱۹۶ و همچنین آب و سوخت کند.

1940 آدولف هیتلر به همراه سپهبد ویلم کینتل، در یاسالار لوتجنس و چند شخصیت برجسته دیگر آلمان‌ها به مدت ۵ ساعت از پایین تا بالای بیسمارک و طبقات مختلفش دیدن کردند.

1941 بیسمارک از گوتن‌هافن خارج شد تا بیرون از جزیره روگن (Rügen) آلمان به پرنس یوجین و سه ناوشکن دیگر بیبوتد و همگی به سمت غرب حرکت کنند.

اما این درگیری ۱۷ دقیقه بیشتر طول نکشید، چون بیسمارک خیلی زود هود را غرق کرد.

1941 ۸ هواپیمای سوردفیش (Swordfish) انگلیس در نیمه‌های شب از روی ناو هواپیما بر ویکتوریس (Victorious) بلند شدند و به بیسمارک حمله کردند. بر خورد یک اژدر به قسمت میانی بدنه بیسمارک آسیبی جدی به آن وارد کرد. باران توپ‌های ناوهای انگلیسی سرانجام در ساعت ۱۰:۳۹ بیسمارک را از پای در آورد تا این رزم‌ناو در موقعیت ۴۸ درجه شمالی و ۱۶ درجه غربی به اعماق اقیانوس آتلانتیک برود.

۹ جون ۱۹۸۹: لاشه بیسمارک در عمق ۴۷۰۰ متری اقیانوس آتلانتیک پیدا شد.

1941 بیسمارک با همراهانش از محدوده «کمربند بزرگ» (Great Belt) نزدیک دانمارک عبور کرد. اینجا بود که رادارهای گاتلند، رزم‌ناو سوئدی، آنها را در منطقه کاتگات (Kattegat) روی صفحه شناسایی کردند.

1941 با ورود بیسمارک و همراهانش به منطقه کورف یورد (Korsford) نزدیک نروژ، جنگنده اسپیت‌فایر (Spitfire) نیروی دریایی انگلیس آنها را شناسایی کرد و از شان عکس گرفت.

1941 «نبرد تنگه دانمارک» در ساعت ۵:۵۲ با تبادل آتش بیسمارک و هود آغاز شد.

شوشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی